

Lyukába!

Az apa eleinte jó szóval akarta jobb belátásra bírni a fiút, de hiába. Szabályos dulakodás alakult ki kettejük között. Az apa volt az erősebb, sikerült neki a puskaszíjat is, a kabátja szárnyát is kiszabadítania.

Erre a fiú az apa karját kapta el. Amikor itt is ernyedni érezte a szorítását, a fogával próbált segíteni, beleharapott az apa csuklójába. Az apa a váratlan, meglepésszerű fájdalom hatására felordított.

– Mit csinálsz, te, te piszok! – és szabadon maradt jobbjával egy jókora pofont kevert le a fiúnak, és kilépett az udvarra. A csapat hangos éljenzésben tört ki.

– Na végre, mehetünk – mondta a főnök, a szomszédasszony férje, kiszuperált katona, civilben kénsav-

gyári rakodómunkás. A csapat, mindössze öt ember, a vállukon múzeumba illő, avított puskákkal, elindult a hideg októberi estében a város irányába.

A fiú kirohant az udvarra. Gyere vissza, gyere vissza, akarta kiáltani. A hangok ott bugyborékolnak a nyelve alatt, mégsem ejtette ki őket. Már-már idegenül nézett a távolodó csoport után. A csapat éneke fáradtan duruzsolt a távolban, mint egy ablakközbe zárult őszi bogár. Utolsó, még hallható foszlánya makacsul a fiú fülebe ragadt: A hazáért meg kell halni!

– És élni? – kérdezte a fiú nem is annyira a távolodó csapattól, a nyomában céltalanul kavargó októberi szélről, a talpa alatt lúdbőrző ráncos-fekete földtől, hanem csak önmagától – élni miért nem lehet érte?

ÓSZABÓ ISTVÁN

Úsznak a templomhajók

*Nézlek, Uram, s ha nézlek, magamba nézek.
Nem segíthet rajtam pap, se a szentségek.
Nézlek, Uram, s ha nézlek, magamba nézek.*

*Mutatják templomaid, mutatják, merre menjek,
de számolatlan ujjá van irgalmas kezednek.
Mutatják templomaid, mutatják, merre menjek.*

*Úsznak a templomhajók, imáink a tenger.
Uram, segíts a sötétségen átkelnem szemeddel.
Úsznak a templomhajók, imáink a tenger.*

Láttam valakit

*Ló és lovasa: én,
elmerültünk a vízben.*

*Valakit láttam.
Sodort a víz,*

*s a torzonborz hínárral
úszott utánam.*

*Ámok-lovagján,
jött, hogy segítsen.*

*Láttam, hogy kinyújtja
utánam kezét.
S riadt Ó-idnak, nevem,
bugyborékait,*

láttam valakit.